

Міністерство освіти і науки України
Київський національний університет будівництва і архітектури
Представництво Польської академії наук в Києві
Комітет з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого
самоврядування Верховної Ради України
Управління внутрішньої політики Київської обласної державної адміністрації
Інститут політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України
Національна академія державного управління при Президентові України
Комітет з законодавчих досліджень міжнародної асоціації політичної науки
Академія будівництва України

Друга Міжнародна науково-практична конференція

РЕГІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА: ІСТОРИЧНІ ВИТОКИ, ЗАКОНОДАВЧЕ РЕГУЛЮВАННЯ, ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ

14-15 грудня 2016 року

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК II

Частина перша

КИЇВ 2016

Рекомендовано до друку Вченою радою Київського національного університету будівництва і архітектури, протокол № 50 від 9 грудня 2016 р.

Редакційна колегія

Куліков П.М. – д.е.н., проф., (голова)
Рафальський О.О. – д.і.н., проф.,
Куйбіда В.С. – д.н.держ.упр., проф.,
Собчук Г. – д.т.н., проф.,
Бабкіна О.В. – д.п.н., проф.,
Головатий М.Ф. – д.п.н., проф.,
Деревінський В.Ф. – д.і.н., проф.,
Івашко Ю.В. – д.арх., проф.,
Кресіна І.О. – д.п.н., проф.,
Майборода О.М. – д.і.н., проф.,
Малкевич А. – д.п.н., проф.,
Наумкіна С.М. – д.п.н., проф.,
Павук О. – д.е.н., проф.,
Патцельт В. – д.п.н., проф.,
Перекуда Є.В. – д.п.н., проф.,
Плоский В.О. – д.т.н., проф.,
Римаренко С.Ю. – д.п.н., проф.,
Стапенхерст Ф. – д-р політології, проф.,
Товбич В.В. – д.арх., проф.,
Хмелько І.С. – д-р наук з політології,
Яковлєв Д.В. – д.п.н., проф.

Рецензенти:

Адамович Сергій Васильович – доктор історичних наук, професор
Горбатенко Володимир Павлович – доктор політичних наук, професор
Дьомін Микола Мефодійович – доктор архітектури, професор

Матеріали друкуються в авторській редакції.

Р 31 **Регіональна політика: історичні витоки, законодавче регулювання, практична реалізація [зб. наук. пр.] – Київ–Тернопіль : – 2015. – Вип. II. Матеріали Другої Міжнар. наук.-практ. конф., (Київ, 14–15 грудня 2016 р.) / Мін-во освіти і науки України, Київ. нац. ун-т будівн. і архіт-ри та ін. – «Економічна думка» – 2016. – В 2-х ч. – Ч. 1. – 300 с.**

Оргкомітет дякує Представництву Польської академії наук в Києві, директору ТОВ «Київінвестпроект» Мамонтову І.О. та керівництву ТОВ «Полісся-2002», які сприяли у проведенні конференції та публікації збірника.

ЗМІСТ

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РЕГІОНАЛІСТИКИ

Куліков П.М. Соціальні науки в контексті реформ на будівельному ринку та у сфері містобудування	7
Батанов О.В. Концептуальні проблеми сучасного унітаризму в Україні у контексті світового досвіду	10
Дзьобань О.П. Управління та самоорганізація у діаді «державна влада – місцеве самоврядування»	16
Малиновський В.Я. Природа і зміст регіоналістики	21
Музиченко Г.В. Концептуальні засади державної політики регіонального розвитку	26
Наумкіна С.М., Челак О.П. Форма державного устрою і регіональна політика сучасних держав: змістовна та функціональна взаємообумовленість	30
Овчаренко С.В. Культурні стереотипи в практиці управління державою	37
Петровський П. М. Теоретико-методологічні основи формування ефективного суб'єкта регіонального розвитку в сучасних умовах України	42
Римаренко С. Ю. Соціокультурні трансформації групових ідентичностей в сучасній Україні	47
Сушинський О. І. Публічне управління та влада: відповідальність як принцип системної організації	53
Тімохін В. О. Регіоналізм і архітектурно-містобудівні проблеми урбанізації	59
Дьомкін П. О. Духовно-культурні виміри регіональної політики в Україні: постановка проблеми	63
Мальцова І. І. У пошуках сучасної теорії історичного пізнання	68
Ситник О. І. Концепція громади в політичній філософії М. Драгоманова	74
Каріх І.В. Глобальні чинники регіональної політики: гуманітарний вимір	76
Швець Є. В. Особливості походження та визначення терміну «цивілізація»	81

СВІТОВИЙ ДОСВІД РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Andrzej Malkiewicz, Bogdan Ślusarz

Розчаткі samorządu lokalnego w Polsce w 1990 r. Початки місцевого самоврядування у Польщі в 1990 р 87

Beata Springer

Samorząd terytorialny w Polsce – 25 lat doświadczeń 101

Ryszard Zaradny

Relacje pomiędzy marszałkiem województwa a wojewodą 109

Кочубей Л. О.

Регіональні вибори у Франції: владно-опозиційне протистояння напередодні президентських виборів 2017 р 114

Pereguda Yevgen, Miserzhy Svitlana

Institutional features and development trends of local government in the United States 118

Елизаров С. А.

Административно-хозяйственные реорганизации в БССР: советский вариант регионализации в действии 124

Антанович Н. А.

Политические аспекты формирования социального пространства средствами жилищной политики в Республике Беларусь 129

Бурда І. О.

Мовна політика серед православного населення Польщі часів Другої Республіки (1918-1939) 133

Вакарчук К. В.

Регіональна політика в Іспанії 136

Лесняк В. Ю.

Процедура ухвалення програм співпраці між органами територіального самоврядування та неурядовими організаціями в Польщі у контексті визначення та здійснення регіональної політики 139

Малезжик Д. І.

Участь студентства в опозиційному русі 1956 р. в Польській Народній Республіці 144

Шумский Л. Н.

Особенности организации и функционирования германского самоуправления: история и современность 146

ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ РЕГІОНАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ УКРАЇНИ

Головатий М. Ф.

Місцеве самоврядування як базова засада формування громадянського суспільства: методологія обґрунтування та проблеми практичної реалізації .. 150

Панченко Т. Ф., Яценко В. О.

Територіальна громада як групова форма розселення: сильні та слабкі сторони, можливості і ризики 155

Онищук В. М.

Міжнаціональна та міжкультурна взаємодія: маніфестація етнічності 161

Прудникова О.В.

Демократизація інформаційної культури у державному управлінні сучасної України.....	164
<i>Павлюк А. П.</i>	
Проблемні питання об'єднання територіальних громад та шляхи їх вирішення	169
<i>Дмитренко С. П.</i>	
Політичні протести в Сучасній Україні	174
<i>Узун Ю. В.</i>	
Процес децентралізації в Україні: внутрішні та зовнішні форми співробітництва	177
<i>Стойко О. М.</i>	
Феномен етнорегіональних партій та децентралізаційні процеси	183
<i>Гордісико М. Г.</i>	
Амбівалентність децентралізації: артикуляція місцевих інтересів чи кланової ієрархічності	188
<i>Коч С. В.</i>	
Региональная система Бессарабии: геополитические статусы и практика	193
<i>Дмитренко О. С.</i>	
Історико-політичні та політико-культурні проблеми становлення місцевого самоврядування в Україна.....	199
<i>Згурська В. Л.</i>	
Регіональний вимір співробітництва між Україною та ЄС	202
<i>Савойська С. В., Романович Т., Юценко А., Якимечко А.</i>	
Соціально-політичні комунікації деструктивного характеру у контексті забудови міст, площ та інших зон відпочинку	205
<i>Стеценко С. В.</i>	
Ідеократична легітимація громадянської ідентичності.....	210
<i>Булда О. А.</i>	
Феномен еволюції громадянського спротиву в умовах розбудови сучасної регіональної політики України.....	213
<i>Гаврилюк К. К.</i>	
Політичні засади формування регіональної політики: криза вітчизняної практики	217
<i>Дошченко К. А.</i>	
До питання про децентралізацію у Полтавській області	221
<i>Климков І. І.</i>	
Демократія на місцях: державне управління vs децентралізація	226
<i>Лепіхов А. В.</i>	
Соціальна нерівність як виклик регіональному розвитку.....	231
<i>Лопський О. В.</i>	
До питання становлення інституту об'єднань співвласників багатоквартирних будинків	235
<i>Моргун А. В.</i>	
PR – засади формування регіональної політики та місцевого самоврядування в сучасній Україні: безпековий аспект.....	238
<i>Одарченко К. Ю.</i>	
Сучасні тренди та специфіка реального стану регіональних структур політичних партій в Україна (на основі результатів місцевих виборів – 2015 року).....	244

Степанюк І.Л.

Розвиток законодавчого забезпечення реформування житлово-комунального господарства 250

НЕПІДКОНТРОЛЬНІ ТЕРИТОРІЇ У РЕГІОНАЛЬНІЙ ПОЛІТИЦІ

Кресіна І.О.

Політика реінтеграції та її роль у державній етнонаціональній політиці України..... 256

Онїщенко І. Г.

Моделі реалізації політики національного примирення 261

Пилипенко О. Є.

Регіональна політика в умовах військово-політичного конфлікту на Сході України: сучасні виклики 264

Семко В. Л.

Якісні ознаки неконтрольованих територій та критерії їх оцінки 270

Явір В. А.

Реінтеграція тимчасово окупованих територій України..... 272

РЕГІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА ТА РОЗВИТОК ОСВІТИ

Алексєєнко І.В.

Науково-освітні кластери в контексті цілей регіонального розвитку: правовий аспект..... 277

Мамонтов І. О.

Поняття та зміст юридичної освіти у сфері будівельної діяльності: загальнонаціональний та регіональний виміри..... 279

Панібудьласка А.В.

Військова реформа і освіта. Можливі перспективи для цивільних навчальних закладів 283

РЕГІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА ТА СИСТЕМА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Семигіна Т. В.

Регіональна політика і політика охорони здоров'я: чи можлива синхронізація? 286

Кризина Н. П. Коваленко О.О.

Державне регулювання забезпечення стандартами та соціальними нормативами сфери охорони здоров'я України в 2015 році..... 291

РІЗНЕ

Кулачинський М.М.

«Битва титанів» на президентських перегонах 2010 року з позиції британської преси..... 295

*Кулачинський Микола Миколайович, кандидат політичних наук,
доцент, Одеський Національний медичний університет*

«БИТВА ТИТАНІВ» НА ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ПЕРЕГОНАХ 2010 РОКУ З ПОЗИЦІЇ БРИТАНСЬКОЇ ПРЕСИ

Чимала кількість журналістів провідних британських видань одноставно заявляла, що президентські вибори в Україні у 2010 році були карколомним моментом у новітній історії України, який є не прогресом, а поворотом назад політичного розвитку країни, який тягне українську державу у минуле Радянського Союзу і не є стрибком у майбутнє до члена Євросоюзу, з динамічним економічним розвитком та набором європейських цінностей.

Напередодні другого туру виборів відомий журналіст А. Осборн писав про те, що їх результати відкривають нову сторінку української історії, яка обіцяє поєднати країну, яка розділена між україномовним заходом та російськомовним сходом [1]. Водночас в тому самому матеріалі член політичного оточення одного з кандидатів – Ю. Тимошенко – Г. Немиря попереджав, що перемога їх опонента буде великою бідою для України, а газОВО-транзитна держава Україна буде щільно затиснутою між Росією та ЄС. На думку п. Немирі, В. Янукович не сприймає принципи демократії [1]. В іншому інтерв'ю тій самій британській газеті Г. Немиря назвав майбутнього переможця «динозавром», а його команду – «парком Юрського періоду». «Якщо він виграє, то ми будемо перебувати у сірій зоні між Росією та ЄС. Він, звичайно, не зможе повернути час назад, однак він може значно загальмувати цей час» [2].

Польський журналіст Кріс Котарський, явно симпатизуючи Ю. Тимошенко і розмірковуючи над перемогою В. Януковича, покладав провину за цю перемогу на європейський, зокрема польський політикум. На його думку, більшість європейців несе відповідальність за слабку увагу до п'яти років незавершених реформ в Україні, повільний прогрес економічних зв'язків з ЄС та заморожену пропозицію про членство України в НАТО. Європейські політичні провідні кола мали подвійне ставлення до долі України та її громадян. Хоча поза сумнівом європейські політики вказували на небезпечні синдроми у вигляді газової кризи у відносинах України та Росії 2009 року. Польща була неготовою підтримувати європейську дискусію в Україні [3]. Вона вибудовувала свої стосунки з В. Ющенком, але ніколи не поглиблювала зв'язки з В. Януковичем та Ю. Тимошенко.

Рафа Земкевич – польський аналітик газети «Річ Посполита» – заявляв, що й праві, й ліві лідери Польщі – Лех Качинський та Олександр Квасневський – бачили в Україні те, що хотіли бачити замість реальності. Польща пробачала В. Ющенку все те, що він робив, оскільки бачила в ньому проєвропейського політика. Для багатьох польських політиків він залишався єдиним партнером, що матеріалізував відносини з Україною. Якщо українська сторона захоче, щоб

ми підтримували її у євроатлантичних прагненнях, то ми будемо це робити. Однак що ми можемо їй (Україні) запропонувати, якщо вона захоче щось інше? [3].

З оглядів британської преси складалось враження, що В. Янукович та його політична партія (Партія Регіонів) були навіть не проросійськими, а прорадянськими політичними силами, які тягнуть Україну назад у далеке радянське минуле з загостреною політичною кризою між Західною та Східною Україною, яка назавжди розколеться на дві половини, якщо Янукович та його команда будуть проводити прокремлівський курс в країні. І сьогодні, після «Революції Гідності», така думка домінує в українських мас-медіа. Отже, усі ці політичні гасла, що Україна буде згортати демократичний курс реформ і перетвориться або на тоталітарну, або на авторитарну (ймовірніше) державу з жорсткою партійно-адміністративною вертикаллю, підконтрольними ЗМІ та політичним переслідуванням опозиції лунали ще у далекому 2010 році. Тому спробуємо надати англійській інформації тих політичних подій своє тлумачення.

В одному з чергових випусків «Телеграфа» писалося, що В. Янукович ще до 2010 року був списаним як «політичний труп» та «кремлівський лакей», а «нині» (у 2010 році) він близький до перемоги як ніколи. Його часто порівнювали у Великобританії з радянським лідером Л. Брежнєвим. Його перемога перебудує геополітичну мапу Європи, проштовхуючи Україну після Помаранчевої революції знову до московської орбіти впливу [4].

На нашу думку, було великою помилкою з точки зору європейських політиків робити політичну ставку виключно на начебто проєвропейського лідера Ю. Тимошенко. Треба віддати належне політичній майстерності цього українського лідера, якому на певний час вдавалося переконувати європейський істеблішмент, вдало імітувати кроки з реформування країни, підвищення соціальних стандартів, ведення жорсткої боротьби з корупцією, реформування прокуратури, судової системи. Така імітаційна діяльність продовжується й нині, однак європейські та американські політики почали потроху її помічати.

Ніхто так й не відмовився від методів олігархічного кулуарного керування країною, з незрозумілою судовою системою, яка виносить судовий вирок хабарникам та зрадникам країни, а потім відпускає їх й, більше того, дозволяє їм тікати з країни зі своїми фінансовими статками та рухомим майном, і це при тому, що «головного злодія країни» та його команду, за словами того ж Г. Немирі, «парк Юрського періоду», усунуто назавжди і ми, український народ, маємо як діти стрибнути до материнських обіймів «Старої Європи». Сучасні керманічі держави, які пройшли Євромайдан, АТО, люстрацію тощо, є проєвропейськими політичними особами, які на прес-конференціях розмовляють більше англійською, ніж українською чи російською мовами, але керують країною методами В. Януковича. Отже, сподіваємося, що колись цим клептократичним методам керування країною буде покладено край і країною будуть керувати молоді професійні управлінці, однак, слід не погодитися й з

тим, що політичний, а тим паче управлінський, досвід не дається відразу, а напрацьовується роками через копітку й наполегливу працю.

Список використаних джерел

1. Andrew Osborn. Ukraine election: Viktor Yanukovich claims victory [Електронний ресурс] // The Telegraph 07 Feb 2010. – Режим доступу : <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/ukraine/7184349/Ukraine-election-Viktor-Yanukovich-claims-victory.html>.
2. Hryhoriy Nemyria. Real democracy has taken root in Ukraine [Електронний ресурс] // The Telegraph 05 Feb 2010. – Режим доступу : <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/ukraine/7166883/Real-democracy-has-taken-root-in-Ukraine.html>.
3. Kris Kotarski. Will Ukraine turn towards Europe? [Електронний ресурс] // The Telegraph Thursday 4 February 2010. – Режим доступу : <http://www.theguardian.com/commentisfree/2010/feb/04/ukraine-presidential-elections-poland>.
4. Ukraine's Viktor Yanukovich vows closer links with Moscow – interview [Електронний ресурс] // The Telegraph 07 Feb 2010. – Режим доступу : <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/ukraine/7173899/Ukraine-s-Viktor-Yanukovich-vows-closer-links-with-Moscow-interview.html>.